

LIONS CLUB SODANKYLÄ

Klubin vaiheita 1960 - 1975

Eero Kataja, Veli Pulkamo, Pentti Rapeli

Kun joukko Sodankylän miehiä oli Aimo Lifländerin kutsumana touku-kuulla 1960 koolla perustamassa Lions Club Sodankylää, joutui ylle merkitty Pentti Rapeli aivan kuin niskalenkilä heitettyinä presidentiksi. Onni oli tapahtumaa seuranneissa valinnoissa kuitenkin mukana. Sodankylässä oli nimittäin meneillään välirikko ALKOn kanssa ja perustamisjuhla oli tarpeen saada pystyyn marraskuuksi. Varapresidentti nimismiehenä antoi neuvot, klubimestari Viljo Hirvenkari (presidentti sittemmin) vuokrasi huoneen paikallisesta majoituslaitoksesta Polariksesta ja tail twister, apteekinhoitajana (nyt Sodankylän Rotaryklubin presidentti Lars Elfving) kokkasi rusinasopan.

Muistan perustamisjuhlassa kuitenkin vastanneeni PK Fredrik Kuusiston puheeseen jotenkin siihen suuntaan, että raha liikkuu huonosti tällaisella paikkakunnalla. Tämä onkin paria myöhemmin mainittavaa poikkeusta lukuunottamatta pitänyt paikkansa. Erikoisesti muistellaan minun vuottani sellaisena, että aina oli karvalakki kiertämässä klubin pelastamiseksi. Olin mm usuttanut klubin järjestämään tanssit, joissa olisi pidetty jalankulun liikennekilpa. Vaikka Kauko Mannermaa (hänkin myöhempiä presidenttejä) laski liikkeelle huhun, että ensimmäiset tytöt pääsevät ilmaiseksi sisään, ei ketään tullut. Toiset tanssit vetivät. Tappiota tuli, mutta kisa pidettiin koululaisten keskuudessa - taisi olla yli 500 osallistujaa. Sinä vuonna veikattiinkin pakkasta. Lastenjuhla järjestettiin ilman taloudellista päämäärää. Se onnistui ja on onnistunut siitä lähtien joka vuonna.

Klubi kesti ensimmäisen vuotensa ja minä ryhdyin rasitukseksi piirihallinnolle (LPj ja VPK). Varapresidentti Väinö Alapeteristä tuli presidentti, joka paikkasi karvalakinkin. Seuraavien presidenttien Ensio Hanskin ja Yrjö Leskisen aikana saatiin systeemit yhä parempaan kuntoon ja avustustoimintaa - mm joulupakettien jakelua käyntiin. Ladyt ryhtyivät myös toimiin ja onnistuivat niin hyvin, että olivat moneen otteeseen Veljiä varakkaampia. Tuettiin pitkäänkin partiopoikien toimintaa vuokraamalla heille kolo.

Seuraavana presidenttinä oli Markku Laiho, joka on jäänyt mieleen erinomaisista puheistaan. Hän oli myös klubin ensimmäinen sihteeri ja pani silloin alulle pöytäkirjaperinteen - toinen toistaan haus Kempia. Hänen toimestaan osallistuttiin yleiseen metsänistutuskampanjaan. Sinä vuotena klubi päätti maksaa neljän vuoden aikana nimikkohuonemaksun Väikkylälle. Veli Markku kävi myös FK koulua (LPj, VPK).

Viisivuotisjuhlaa klubi vietti seuraavana kautena (Aimo Lifländer presidenttinään) Laanilassa. Ami oli esimerkillinen, napautti jopa hienolla nuijallamme hiljaisuutta joukkoon. Syystä hänestäkin tuli LPj ja VPK. Näinä aikoina ryhdyttiin julkaisemaan verokalenteria, josta käy ilmi sekin, kuka ei maksa veroa.

Kun Erkki Saari oli vuorossa, täytti Lions International 50 vuotta. Pärjäsimme hyvin valtakunnallisessa kirjoituskilvassa ja välitimme Ulpu Iivarille hienot palkinnot. Kävimme ystävinemme Kultakerolla

juhlimassa ja julistimme, että Välkkylän jälkeen kasvatamme rahaston Sodankylän nuorien ammattiopintojen tukemiseksi paikkakunnalle suunnitellulle ammattikoululle. - Verokelenteri rohkaisi. Veli Erkki oli ammattisihteeri. Pari kautta klubissa ja yksi piirissä.

Seuraavat presidentit Kauno Laine ja Viljo Hirvenkari jatkoivat hyvin monilla urilla. Kaunosta tuli LFj ja VPK, Viljo taas nauratti erinomaisilla puheillaan. Varsinkin kiinteistöalalla hän menestyi.

Kun Eero Katajan vuoro tuli, löytyi uutta kuvaan. Oli tekeillä allas Porttipahtaan ja siitä saatiin retkikohde. Löytyi muutakin viipinää, mm yhteinen pikkujoulu Sodankylän Rotaryklubin kanssa. - Pikkujouluja oli vaihtelevan muotona toki vietetty ennenkin. Eerosta tuli myös piirille VPK. Hän sai aikaan kymmenvuotisjuhlan jo keväällä.

Seuraavan presidentin, Onni Fulkon aikana oli kai pientä kuteriviteerausta, kun pieniä ilmestyi, eli LC Sodankylä/Sompio. Veli Onniin päättyi yhtämittäinen perustajajäsenten sarja presidenttejä. Häntä nimittäin seurasi hieman nuorempi leijona Sakari Tuomivaara. Veli Sakari ajoi klubin urastaan - lopetti tavanomaisten, jatkuvasti pidettyjen klubiesitelmien sarjan. Tilalle hän toi ennusteet kotipaikasta tulevaisuudesta aloittain, eli Sodankylä projektin. Se pyöri yli vuoden pitkäänkin. Projektin saaminen kansien väliin ei sortunut rahojen puutteeseen. - Nyt se olisi valuuttaa. Sakari LPj.

Sakaria seurasi myös "nuorempi" Veli Pertti Kivioja, joka oli vuosikausia veistellyt vitsiä rahasta ollessaan klubin arpajaisasiamiehenä. Linja jatkui ja naurua puristui ulos. - Välillä on joku tail twisterkin yrittänyt naurattaa veljiä hengiltä.

Kauko Mannermaa edusti jälleen perustajia. Hänen osalleen tuli paikata klubin talous - poikkeus. Klubin kirjoihin oli jo ensimmäisinä vuosina tullut metsäkämpä ja vuokratontti lähinnä kai muodollisella kaupalla. Kämpä vakuutettiin heti arvosta joka ylitti ostohinnan noin satoja kertoja. Se oli vaihtelevassa käytössä - partiolaisilla, vuokrattuna jopa akuperäiseen tarkoitukseensa, kunnostustalkoiden kohteena ja lukemattomien herkullisten keskustelujen aiheena. Ei kuitenkaan palanut, vaan myytiin sattumalta Kaukon vuotena purettavaksi hintaan joka ylitti vielä vakuutussummankin. Kun etelä auttaa niin se auttaa. Sittemmin klubi on ollut rahan sijoittajana. Sanani on ollut, että raha tekee rauhalliseksi. On kuitenkin todettava, että tuo se huoliakin. - Näin toteutui PK Olavi Santaholman arvostelu klubistamme: "Äveriäs ja lisäksi vielä hauska."

Seuraava presidentti Paavo Onnela edusti vuorostaan jälleen "nuorempia" ja edusti hyvin. Vuosi meni monipuolisissa toimissa - ei yksin Operatio Punaisen Sydämen merkeissä. Klubi oli aikanaan tehnyt juuri osansa Operatio Punaisessa Sulassa Veli Veikko Salmi asiamiehenään. Nyt se teki osansa myös, poiketen kuitenkin tavasta sikäli, että kummiklubinsa kautta suoritti myynnistä 10% Kyproksella. Siellä oli sopivasti sotilaspastorina Veli Kari Paavilainen, LC Sodankylä/Sompio, ja minulla oli jakoperää materiaalista kun kysyttiin.

Nyt elämme perustajajäsenemme Osmo Kestin vuotta ja teemme tiliä toimistamme. Se osoittaa mielestäni enemmän voittoa kuin tappiota. Voiton puolelle menee hauskuus, taloudelliset saavutukset, ja sekin, että klubi tämän hetken jäsenluettelon mukaan on piirin toiseksi runsaimmalla piirikuvernööriehdokkaiden kannalla varustettu. Tappioitakin on kohdattu. Niiden joukossa on tulipalo taannoisen

sihteerin luona, jolloin klubin varhaisempien vuosien arkisto tuhoutui. - Itse olen hukannut historiikin ensimmäisen osan (5 vuotta) niin hyvin, että lakkikin meni samassa. Olen onnistunut kadottamaan myös 10 vuoden tilinpäätöksen, mutta uskon sen vielä löytäväni, kunhan ehdin paperikasojen sisältöön syventymään. Toinen tappio on vieras käsi, joka vei pienoislippukokoelmaamme aikaisemmassa kokoontumispaikassamme ravintola Polariksessa. Sen seurauksena syntyi hedelmällinen aktiviteetti kaapin hankkimiseksi. On jo. Varsinaisena tappiona on jäsenkato. Aluksi pysyi perustajaryhmä koossa pitkään, mutta sitten se repesi sekä aakkosten alusta että lopusta. Muitakin jäseniä on menetetty muutoissa niin, että rekrytoinnissa ei tahdota pysyä perässä. Perustajista ovat Veljet Samuli Auvinen, Rolf Berger ja Antti Hyvärinen - Lars Elfvingin lisäksi - eronneet järjestöstä muuton seurauksena. Veljet Markku Laiho, Kustaa Liesirova, Pauli Taskinen ja Kauko Vähämaa ovat perustajista kuolleet. Näiden Veljien muisto velvoittaa meitä.

Toivokaamme yhdessä, että tämä Veli Aimo Lifländerin alkuun saattama Lions Club Sodankylä jaksaa vastata yhä uudelleen ajan tuomiin yhä uusiin haasteisiin.